

pandud! — Tema meeseheitmine töüs lõige lõrgemale tipule, kui ta selle peale mõtles, mil tombel tema peremees tema peale oli waabanud, tema peale, selle meeleafuususe üle mitte lahe wachel ei wöinud olla!! Et Smitson mitte huluts ei läinud, see oli veel suur Jumala önn.

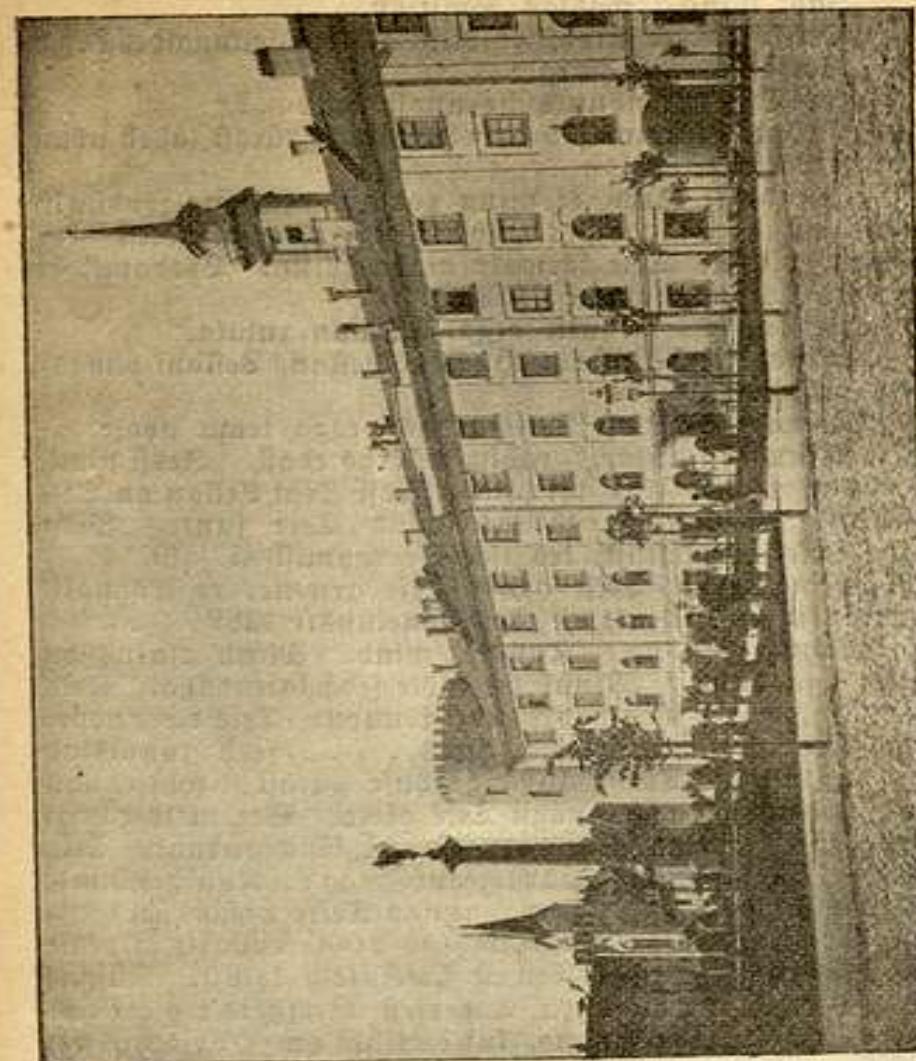
Ilmaaegu otsis ja uuris politsei terve Nju-Jorki läbi. Ilmaaegu oli fa Smitson ise, kes 2000 dollarit warga pea peale oli lubanud, turjategijat püüdnud lättie saada. Kaks rasket pääewa oli juba nõnda mõõda läinud. Smitsoni hing ehastus ja piin oli hirmus, ta kuiwas filmanähtawalt ära, ja nii ilmsi tui unenägudes seisis pere-mees tema ees ja wahtis oma suurte filmadega tema otsa. Teise pääewa õhtul juba nägi önnetu Smitson, et temal raha lättesaamise lootust enam pole ja temale tuli imelik hul mõte pähha. Kolmandal pääewal seisis kõitides Nju-Jorki seitungides järgmine kuulutus:

„Üks tundmata inimene on siin laupäewal enne lounat 55. uulitsa peal sõittwas omnibuses rahapali 85 tubande dolloriga ära warastanud ja see raha oli masinawabrisu omaniku Anderson Brothers'i oma. Mina annan sellega wargale teada, et warastatud rahasumma lõige hiljem neljapäewa hommitul vara tell 9 minu lättie peab töodamo, ehit muidu olen mina sunnitud ennast püssiga maha lajftma. Uuusa kodaniku surm piinalu siis warga südametunnistust. Toomas W. F. Smitson.“

See kuulutus mõjus Smitsoni peale rabutawalt ja ta ootas külma werega, mis kuulutusest siis õieti välja tuleb.

III.

Neljapäew jõudis juba lättie ja raha ei olnud itta veel teigi toonud. Sell 6 hom. töüs ta üles, ajas oma habeme ära ja pani enese torrapäraliselt riideesse. Tema oli kindlaste nõuulis wötnud oma kuulutuse järele teha. Toomas W. F. Smitson istus sell 8 sirjutuslauda ja oli üsna rabuline; ta sirjutas mõned sirjad oma peremehele, fugulaastele ja sõpradele ja seletas neile oma surma põhjuse ära ja ütles, et tema auu teda mitte ei luba elada. Siis — sell oli juba $\frac{1}{29}$ — wöritis tema oma wäilese taasturetööwri „Anderson Brothers'i patent“, pistis wiis patroni siisse ja pani ta siis enese ette laua peale. Reetööwri törmale pani ta oma taastu-uuri — sell oli juba 10 minutit üle poole ühess ja haffas siis veel üht figarit suitsetama. „Weel 20 minutit!“ ütles ta ja pööris omad filmad sella poole. Nüüd töötis imelik iseenese tapja omad

Kaja lois, Rubeneri herra elutori ja lautfeldega.

jalad üles sirjutuslaua peale ja lastis siis oma lehaleen-tooli tagasi wajuda — nõnda armastawad ameeriklased enamastest istuda. Ütiselt loputati usse lülge. „Sisse!“ hüüdis Anderson Brothers'i ärijuhataja ja tema nägu lõi natuse walges. Üks läts lahti ja siisse astus wanadlane isand. Wööbras wöös ehit 50 aastat wana olla ja oli üle ja üle mustas riides.

„Herra Toomas W. F. Smitson?“ tüsise wööras, pärast seda, kui ta oli lahkestatud.